Κυριακή προ της Υψώσεως: «Ο Σταυρός του Χριστού, το αιώνιον καύχημά μας» (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Σεπτεμβρίου, 2022

[Γαλ. 6, 11-18]

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του μακαριστού γέροντος που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Στομίου Λαρίσης στις 10-9-2000.

Στις **14 Σεπτεμβρίου**, αγαπητοί μου, η Εκκλησία μας εορτάζει την **παγκόσμιον Ύψωσιν του Τιμίου Σταυρού**. Αυτό **σημαίνει ότι μετά την εύρεσή του από την βασιλομήτορα Αγίαν Ελένην, υψώθη από του άμβωνος ο ευρεθείς Τίμιος Σταυρός, υπό του τότε Πατριάρχου.**

Η Εκκλησία μας **για να προσδώσει αίγλην και τιμήν, θεώρησε την εορτήν του Τιμίου Σταυρού ως έναν αντίλαλον της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και της Μεγάλης Παρασκευής**. **Γι΄ αυτό νηστεύομε την ημέρα αυτή**. Όλοι το γνωρίζομε. Ακόμη **έθεσε την εορτήν της Μεταμορφώσεως 40 ημέρες προ της Υψώσεως**. Είναι 40 ημέρες. Και δημιουργεί έναν αντίλαλο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Η Καινή Διαθήκη γράφει ότι η Μεταμόρφωσις έγινε ολίγον προ του Πάθους. Δηλαδή λίγες ημέρες προ της 15^{ης} του μηνός Νισσάν, δηλαδή στα μέσα περίπου του Φεβρουαρίου ή του Μαρτίου. Ακόμη η Εκκλησία όρισε δυο Κυριακές, η μία προ και η άλλη μετά, **με υμνολογικό και ευαγγελικό περιεχόμενο σχετικό με τον Τίμιον Σταυρόν.** Έτσι **οι δύο αυτές Κυριακές**, εκ των οποίων η πρώτη είναι σήμερα, **στέκονται σαν στήλες τιμής και συνοδείας της μεγάλης εορτής.**

Αν ερωτήσετε γιατί όλα αυτά, η απάντησις είναι ότι **όλη η θεολογία της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο κορυφώνεται εις την σταυρική θυσία του Χριστού**. Όπως το ακούσαμε και εις την σημερινή ευαγγελική περικοπή: «*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον -τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμον ή τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμον-, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν -ώστε εκείνος ο οποίος πιστεύει εις αυτόν- μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον*». Εκείνο το «***οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον***», αυτό το «***οὕτω***» είναι **απροσμέτρητον.**

Ακόμη, **το κέντρον του Ευαγγελίου είναι ο Σταυρός του Χριστού. Είναι το κέντρον της πνευματικής ζωής, ο Τίμιος Σταυρός.** Το κέντρον, το υπογραμμίζω και το ξαναλέγω, της πνευματικής ζωής. **Εάν δεν βάλεις στη ζωή σου ως κέντρον τον Τίμιον Σταυρόν, είναι αδύνατον να κατανοήσεις και πολύ περισσότερο να βιώσεις την πνευματική ζωή.** Αυτά που εμείς –επιτρέψατέ μου- όπως ζούμε πνευματική ζωή, επιτρέψατέ μου, **πασαλείμματα** είναι. **Δεν αποτελούν πραγματικά την πνευματική ζωή. Γιατί απλούστατα πολλές φορές απ' όλα αυτά λείπει η έννοια του Σταυρού**. **Αν αφαιρεθεί ο Σταυρός ή το περί Σταυρού κήρυγμα, τότε δεν έχομε σωτηρία.** Γι΄ αυτό γράφει ο Απόστολος Παύλος εις την Α΄ προς Κορινθίους επιστολή του***:*** *«Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ -λόγος* θα πει **κήρυγμα**. Δηλαδή **το κήρυγμα του Σταυρού**-*τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί* -***για εκείνους οι οποίοι τελικά μένουν αμετανόητοι και οι οποίοι βεβαίως θα χαθούν, δεν θα σωθούν, γι' αυτούς ο Τίμιος Σταυρός είναι μωρία***: «***Πώς είναι δυνατόν ένας Ενανθρωπήσας Θεός να σταυρώνεται;***»· και μάλιστα δια τους Εβραίους, λέγει, ότι είναι σκάνδαλον. Διότι αν είναι ο Γιαχβέ, δηλαδή ο Κύριος, ο Κύριος της δόξης, ο Άγιος του Ισραήλ, όπως τον είδε καθήμενον επί θρόνου αιωρουμένου ο προφήτης Ησαΐας, **πώς είναι δυνατόν ποτέ να φθάσει εις τον Σταυρόν;** Άρα δεν είναι. **Αυτό είναι σκάνδαλο εις τους Εβραίους**, που δεν τους αφήνει να επιστρέψουν εις Χριστόν)· *τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι* - ***αλλά για εκείνους οι οποίοι πιστεύουν, σώζονται, γι' αυτούς είναι ο Τίμιος Σταυρός, είναι δύναμις***-». **Και έκφρασις βεβαίως της αγάπης του Θεού Πατρός, και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, του Αγίου Τριαδικού Θεού δηλαδή**.

Δια του Σταυρού, αγαπητοί μου, **επανερχόμεθα εις τον απωλεσθέντα Παράδεισον· που είναι το σύμβολον της αρνήσεως του κόσμου, γιατί ο κόσμος εσταύρωσε τον Χριστόν**. Κι εμείς λοιπόν, **αν αποδεχόμεθα του Σταυρόν, ουσιαστικά μένομε στην άρνηση του κόσμου.**

Είναι και το σύμβολον της ασκήσεως ο Τίμιος Σταυρός . Δεν λέει ο Απόστολος στους Φιλιππησίους ότι ***μερικοί Χριστιανοί***, *«ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία»*, **«*που η κοιλιά τους*», λέει, «*είναι ο Θεός τους***, *δηλαδή τι θα φάμε, τι θα πιούμε και πώς θα αφροδισιάσουμε»*, και τους αποκαλεί αυτούς ***«ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ»***. Γιατί; **Γιατί απλούστατα απέρριψαν την άσκηση και συνεπώς τον Τίμιον Σταυρόν.**

Ακόμα, **ο Τίμιος Σταυρός του Χριστού είναι το δένδρον της ζωής** . Ενθυμείστε ότι στον Παράδεισον ο Θεός, λέγει, εφύτευσε δύο δέντρα. **Ο Παράδεισος, σας υπενθυμίζω, ήταν επάνω εις την Γην** . Η λέξις Παράδεισος είναι περσική και θα πει «*μεγάλος κήπος*». Και **ήτο μεταξύ των δύο ποταμών του Ευφράτου και του Τίγρητος**. Λοιπόν, εφύτευσε, λέει, εκεί ο Θεός, δύο δέντρα. **Το ένα δένδρον ήταν της γνώσεως του καλού και του κακού. Το άλλον δένδρον ήταν της**

ζωής. Και είπε εις τους πρωτοπλάστους: «*Δεν θα δοκιμάσετε από το δένδρον της γνώσεως».* Εκείνοι απατηθέντες από τον διάβολον, εδοκίμασαν, παρά την ειδοποίηση του Θεού ότι *«ἐν ᾗ ἡμέρᾳ φάγεσθε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε»*. Και τους εξεδίωξε ο Θεός από τον Παράδεισον. Ήταν μία περιοχή αυτή. **Όλο το υπόλοιπον του πλανήτου μας ελέγετο Γη. Το τμήμα αυτό ελέγετο *Παράδεισος*. Σύμβολον της Βασιλείας του Θεού**. Σήμερα εκεί πηγαίνομε. Είναι το σημερινό Ιράκ, αν το θέλετε. Σύμβολον. **Το ένα δένδρον, που εξαπατήθηκαν και έφαγαν τον καρπόν, τους οδήγησε εις τον θάνατον. Η αγάπη του Θεού τούς εξεδίωξε για να μην εγγίσουν από το δένδρον της ζωής. Γιατί τότε το κακόν, όπως λένε οι Πατέρες, θα εγίνετο αθάνατον. Έτσι επεφύλαξε τον καρπόν του δένδρου της ζωής για αργότερα**.

Και ποιο είναι το δένδρον της ζωής; Είναι, αγαπητοί μου, ο Ιησούς Χριστός. Ή, αν θέλετε, είναι ο Σταυρός. Και όπως εκεί εκρέμοντο οι καρποί του δένδρου της ζωής, έτσι εδώ κρεμάται ο Χριστός. Εάν λοιπόν τώρα φάμε τον καρπόν εκείνου του δένδρου και παίρνομε εντολή, εάν δεν δοκιμάσομε από τον καρπόν αυτόν του δένδρου της ζωής, αμαρτάνομε . Είναι το αντίθετο από ό,τι ήταν τότε. Δηλαδή **τι είναι ο καρπός; Το σώμα και το αίμα του Χριστού. Και με αυτό έχομε την ζωήν, την αιώνιον ζωήν.**

Είδατε λοιπόν όλα αυτά **πώς προτυπώθηκαν, πώς προπαρασκεύσαν τον άνθρωπο αλλά και τον ερχομό του Υιού του Θεού με την Ενανθρώπηση εις τον κόσμον αυτόν.** Πρέπει λοιπόν τώρα για να ζήσουμε, να φάμε τον καρπόν του δένδρου της ζωής· που ξαναλέγω είναι ο Τίμιος Σταυρός, επί του οποίου είναι ο Χριστός· το σώμα Του και το αίμα Του.

Μία τέτοια γνώσις περί του Τιμίου Σταυρού, ό,τι είπαμε, **μας αποκαλύπτει το μέγεθος της αγάπης του Θεού.** Και **είναι το κλειδί της επανεισόδου μας εις την Βασιλείαν του Θεού.** Έτσι ξαναγυρίζομε πίσω εις την Βασιλείαν του Θεού. **Αλλά η Βασιλεία του Θεού είναι πολύ καλυτέρα και πολύ ευτυχεστέρα απ΄ ό,τι ήτο ο αρχαίος Παράδεισος. Δηλαδή είναι το βασίλειον της αθανασίας και της αφθαρσίας**· που λέει ο Απόστολος Παύλος στους Γαλάτας το εξής: «*Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ*». «*Σε μένα*», λέει, «*μη γένοιτο να καυχηθώ για οτιδήποτε. Η καύχησίς μου είναι ο Τίμιος Σταυρός»,* λέγει ο Παύλος· «*που επί του Σταυρού απέθανε ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριός μου»,* που λέει ο Παύλος. Δια του οποίου Σταυρού, ***«ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ»***. «*Για τον κόσμο; Έχω πεθάνει. Δεν είμαι ζωντανός για τον κόσμο»*. **Εννοείται «*κόσμος*», το κοσμικόν φρόνημα**. Αυτό που κατακεραυνώνει στην προς Φιλιππησίους, που σας είπα προηγουμένως, ***«ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία»*** και δεν βαριέσαι και... Όχι. «*Το φρόνημα της σαρκός, το φρόνημα του κόσμου, να σκέπτομαι δηλαδή κοσμικά, αυτό, για μένα τον Παύλο, έχει πεθάνει. Κι εγώ έχω πεθάνει για τον κόσμο».* Πολύ

σπουδαίο αυτό. **Μας ανοίγει τον δρόμο να ζήσουμε κι εμείς ακριβώς το ίδιο. Ώστε το καύχημα του Παύλου και μάλιστα το μοναδικό καύχημα του Παύλου είναι ο Σταυρός του Χριστού. Ο σταυρωμένος Χριστός!** Γιατί, ξέρετε, ντρεπόμαστε πολλές φορές να πούμε ότι λατρεύομε έναν εσταυρωμένον Θεόν.

Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, στις Κατηχήσεις του, συγκεκριμένα στην 13η Κατήχησή του, αναφέρεται εις τον Τίμιον Σταυρόν. Μπορούμε από εκεί να πάρομε μία μικρή επιλογή, τι λέγει δια τον Τίμιον Σταυρόν. Προσέξατε. Γράφει: «*Καύχημα μὲν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ πᾶσα πρᾶξις Ἰησοῦ, καύχημα δὲ καυχημάτων ὁ σταυρός- Κάθε πράξη του Ιησού, για την Εκκλησία είναι καύχημα. Αλλά* ***το καύχημα των καυχημάτων είναι ο σταυρός».*** Και παρατηρεί ότι γι΄ αυτό ο Παύλος, παρατηρεί ο άγιος Κύριλλος, έλεγε ότι το καύχημά του ήταν ο σταυρός. Και σημειώνει ακόμα: «*Καὶ μὴ θαυμάσῃς εἰ* (εάν) *κόσμος ὅλος ἐλυτρώθη. Οὐ γὰρ ἦν ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλὰ υἱὸς θεοῦ μονογενής, ὁ ὑπεραποθνήσκων*». «*Και μην απορήσεις γιατί τούτο σου λέγω, εάν ελυτρώθη*», λέει, «*όλος ο κόσμος δια του Σταυρού, γιατί απλούστατα, Εκείνος που εσταυρώθη, δεν ήτο ψιλός άνθρωπος*-το «*ψι*» με γιώτα, ξαναλέγω-, *δηλαδή γυμνός, σκέτος άνθρωπος. Αλλά τι ήταν; Ο Υιός του Θεού, που ενηνθρώπησε ο μονογενής, ''ὁ ὑπεραποθνήσκων''.* ***Αυτός ο Οποίος πεθαίνει για όλους***».

Ακόμη γράφει ο άγιος Κύριλλος: «*Μὴ τοίνυν ἐπαισχυνώμεθα τῷ σταυρῷ τοῦ σωτῆρος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐγκαυχώμεθα*». Δηλαδή «***μην ντρεπόμαστε τον σταυρόν του Χριστού· αλλά μάλλον να έχομε καύχημα*** ». Είδατε πώς τα πράγματα αλλάζουν; Είδατε πώς ο διάβολος κατάφερε να κάνομε τον σταυρό μας κρυφά, για να μη μας βλέπουν οι άλλοι και πουν ότι ...χμ, ότι είμαστε Χριστιανοί. Μα, δεν βαφτίστηκες; Δεν είσαι Χριστιανός; Γιατί κρύβεις την ιδιότητά σου αυτή; Κι όπως και πρόσφατα σας το είπα και πολλές φορές σας το έχω πει, όταν περνούν από κάπου, μία Εκκλησία, κάνουν τον σταυρό τους κάτω από το σακάκι τους. Κλήθηκες, αγαπητέ μου, σε ένα διπλωματικό τραπέζι, που είναι..., ε, όποιοι είναι εκεί; -αυτοί, βέβαια, άλλοι πιστεύουν, άλλοι δεν πιστεύουν-, εσύ να κάνεις τον σταυρό σου κι έτσι να αρχίζεις να τρως. Επήγες στο εστιατόριο; Ποιος κάνει τον σταυρό του στο εστιατόριο; Αλλά γιατί; **Την ευεργεσία τη δεχόμεθα, δηλαδή το φαγητό, την ομολογία την αρνούμεθα. Αυτό δεν είναι ασυνεπές, ανακόλουθον;** Τι θα κάνομε; Θα κάνομε τον σταυρό μας. Και θα πούμε και την ευχή. Το «*Πάτερ ἡμῶν*» φερ' ειπείν, αν πήγαμε μεσημέρι. Έτσι λέγει ο άγιος Κύριλλος,**ότι πρέπει να μην ντρεπόμεθα του Τίμιον Σταυρόν, αλλά πρέπει δια του Τιμίου Σταυρού να ομολογούμε τον Χριστόν**. Και συνεχίζει:

«***Ὁμολογῶ τὸν σταυρόν, ἐπειδὴ οἶδα τὴν ἀνάστασιν*** -λέγει ο άγιος Κύριλλος: «*Ομολογώ τον Χριστόν, δεν ντρέπομαι. Γιατί; Γιατί ακολούθησε η Ανάστασις*»-· ***Εἰ γὰρ σταυρωθεὶς ἀπέμεινεν, οὐκ ἂν ἴσως ὡμολόγησα, συνέκρυψα γὰρ ἂν τάχα τῷ ἐμῷ διδασκάλῳ -«****Γιατί εάν δεν είχε αναστηθεί,*

τότε πιθανώς να μην ομολογούσα και να ντρεπόμουνα, γιατί ο Διδάσκαλος απέθανε επί του σταυρού». Και θεωρήθηκε βέβαια αφού μάλιστα σταυρώθηκε ανάμεσα σε δύο ληστάς, ίσως ίσως και αρχιληστής. Ποιος ξέρει πού, πώς; Αλλά αφού ακολούθησε η Ανάστασις, γιατί να κρύψω την ομολογία ότι πιστεύω εις τον Κύριον Ιησούν τον Εσταυρωμένον;-· ***ἀναστάσεως δὲ τὸν σταυρὸν διαδεξαμένης οὐκ ἐπαισχύνομαι διηγούμενος»***. «*Αφού ακολούθησε»*, λέει, η Ανάσταση, «*δεν ντρέπομαι να διηγηθώ την σταύρωσιν του Χριστού».*

Συνεχίζει ο άγιος Κύριλλος: *«Εἴ τις ἀπιστεῖ τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος, ἐξεταζέτω τοὺς δαίμονας* -Είναι ένα **πολύ καλό επιχείρημα αυτό, έστω και έμμεσο**. «*Όποιος»*, λέει, *«απιστεί εις την δύναμιν του Χριστού, να δει τι κάνουν απέναντι στον Χριστό οι δαίμονες».* Ξαναλέγω είναι **έμμεσος απόδειξις**. Δεν θα 'πρεπε εκεί να σταθούμε. Αλλά εν τοιαύτη περιπτώσει, κατά παραχώρησιν μπορούμε κι εκεί να σταθούμε-. *Εἴ τις οὐ πιστεύει τοῖς λόγοις, πιστευέτω τοῖς φαινομένοις»***. «***Όποιος δεν πιστεύει στα λόγια»*, του Ευαγγελίου εννοείται, «*να πιστεύσει στα φαινόμενα»*. Τι δηλαδή; Όπως είναι το φαινόμενο του Πνευματισμού· που **φυγαδεύονται οι δαίμονες**. Έχει συμβεί πολλές φορές. Μία κυρία, ένας κύριος, πάνε εις το μέντιουμ, στο πνευματιστικό τραπεζάκι. Κι εκεί - πω πω πω, φοβερό...- ας πούμε ότι είναι γυναίκα αυτή η οποία είναι μέντιουμ. Μέντιουμ θα πει μέσον, μεσάζων. Σου λέει αμέσως: «*Κυρία μου, βγάλτε τον σταυρό που έχετε στον λαιμό σας*». **Γιατί; Γιατί την πληροφόρησαν οι δαίμονες ότι δεν θα της αποκαλύψουν τίποτα, εάν ο πελάτης της δεν βγάλει τον σταυρό** . «*Δεν είναι μία απόδειξις ότι εδώ οι δαίμονες πτήσσουσιν»*, λέει, «*τρομάζουν,* ***παίρνουνε δρόμο μπροστά εις τον Σταυρόν του Χριστού****;».* Ακόμη, όπως είναι τα μάγια, οι κακοτεχνίες του διαβόλου. Όλα αυτά δείχνουν, όταν πάμε τον Τίμιο Σταυρό, κεραυνώνουμε τους δαίμονες.

Όπως συνέβη κάποτε με εκείνον τον δαιμονισμένο ή τους δαιμονισμένους: *«Τί ἐμοί καί σοί, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ»*. «*Τι διαφορά υπάρχει ανάμεσα σε μας* -Ποιους; Τους δαίμονες- *και σε Σένα, που είσαι ο Υιός του Θεού;».* Βλέπετε πώς τρομάζουν οι δαίμονες; Όχι τότε στο Ευαγγέλιο που είναι γραμμένο. Αλλά και τώρα σήμερα όπως σας εξήγησα. Να πας στη μάγισσα, θα σου πει να βγάλεις τον σταυρό σου ή ό,τι άλλο. Και συνεχίζει: «*Πολλοὶ κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐσταυρώθησαν* -ο άγιος Κύριλλος συνεχίζει-, «*ἀλλ' οὐδένα πτήσσουσιν οἱ δαίμονες»*. **«***Πολλοί»*, λέει, «*σταυρώθηκαν στην οικουμένη, πολλοί»*. Ήταν εξάλλου ο ρωμαϊκός τρόπος εκτελέσεως των καταδίκων. Ρωμαϊκός. «*Αλλά κανέναν»*, λέει, «*απ' αυτούς δεν φοβήθηκαν οι δαίμονες»*. *«Τοῦ δὲ ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος Χριστοῦ καὶ τὸ σημεῖον ἰδόντες μόνον τοῦ σταυροῦ πτήσσουσιν οἱ δαίμονες -Παίρνουν δρόμο και φεύγουνε. Μόνο τον σταυρό να δουν· όχι και τον Χριστόν»*. Όλα αυτά τι είναι; Και συνεχίζει: *«Ἔπαθεν οὖν Ἰησοῦς κατὰ ἀλήθειαν ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων*- Πράγματι, όταν λέει «*κατὰ ἀλήθειαν»***,** σημαίνει **πράγματι** πέθανε επί του Σταυρού. Δεν είναι φαινομενικός ο θάνατος επί του Σταυρού. Γι΄ αυτό και το λέει ο Απόστολος Παύλος· λέγει ότι**«ἀ**

πέθανεν ἐπί Ποντίου Πιλάτου», πραγματικά, προσέξτε· ***κατά τας γραφάς»***. Αυτό το πήραμε εμείς και το έχομε στο Σύμβολο της Πίστεως. Όπως το λένε οι γραφές. Πέθανε πραγματικά. *«Οὐ γὰρ δόκησις ὁ σταυρός* –***«Δεν ήταν», λέει, «κατά φαντασίαν ο Σταυρός»****-, ἐπεὶ δόκησις καὶ ἡ λύτρωσι****ς -τότε θα ήταν κατά φαντασίαν και η σωτηρία.*** *Οὐ φαντασιώδης ὁ θάνατος-* «***Δεν ήταν κατά φαντασίαν ο θάνατος»****-, ἐπεὶ καὶ μυθώδης ἡ σωτηρία* –***«γιατί τότε θα ήταν και η σωτηρία μας ένας μύθος». Τὸ μὲν οὖν πάθος ἀληθές*** *- Πράγματι πέθανε ο Χριστός επί του Σταυρού. Έτσι αληθεύει και η Ανάστασις****, ἀληθῶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ οὐκ ἐπαισχυνόμεθα*** -Πράγματι πέθανε επί του Σταυρού και δεν ντρεπόμεθα να το πούμε-***. Ἐσταυρώθη, καὶ οὐκ ἀρνούμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον καυχῶμαι λέγων. κἂν γὰρ ἀρνήσωμαι νῦν, ἐλέγχει με οὗτος ὁ Γολγοθᾶς, οὗ πλησίον νῦν πάντες πάρεσμεν – «****Αν αρνηθώ, θα με ελέγξει», λέει, «*εδώ κοντά μου που είναι ο Γολγοθάς*». Ξέρετε, ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, ήταν επίσκοπος Ιεροσολύμων, αυτά τα γράφει **γύρω στο 350 μ.Χ.** και λέει: «*Να, εδώ κοντά μας είναι ο Γολγοθάς*». Φοβερή παράδοσις, ότι πέθανε ο Ιησούς επί του Σταυρού κτλ. κτλ.- ***Ἐλέγχει με τοῦ σταυροῦ τὸ ξύλον -***το οποίον είχε βρεθεί από την αγία Ελένη, μόλις 25 χρόνια πιο μπροστά***.*** «*Με ελέγχει»*, λέει, «*το ξύλον του Σταυρού»* ***τὸ κατὰ μικρὸν ἐντεῦθεν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ λοιπὸν διαδοθέν»****·* *«που το κόψανε μικρά μικρά κομματάκια και το σκόρπισαν σε όλη την Οικουμένη»* **Σήμερα, το μεγαλύτερον τεμάχιον του Τιμίου Σταυρού βρίσκεται εις το Άγιον Όρος.**

«Καὶ θέλεις γνῶναι σαφῶς, ὅτι δόξα ἐστὶ τῷ Ἰησοῦ ὁ σταυρός;*-* Θέλεις να δεις με σαφήνεια ότι ο Σταυρός αποτελεί δόξα του Ιησού;-. ***Αὐτοῦ ἄκουε λέγοντος-*** *Άκουσε τι λέει ο Ίδιος-* ***ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου*** –*«Ήλθε η ώρα για να δοξασθεί ο υιός του ανθρώπου».* Και το έλεγε στους μαθητάς Του λίγο πριν σταυρωθεί-***. Βλέπεις πῶς δόξαν οἰκείαν οἶδε τὸν σταυρόν;».*** ***«****Αναγνωρίζει ότι δόξα δική Του είναι ο σταυρός. Αν Εκείνος λοιπόν το θεωρεί δόξα, γιατί έκανε το θέλημα του Πατρός και δια του οποίου Σταυρού σώζει τον κόσμον, εγώ γιατί θα ντραπώ;».*

Αγαπητοί, ο Απόστολος Παύλος γράφει: ***«Χριστῷ συνεσταύρωμαι»****·* ότι «*Έχω συσταυρωθεί με τον Χριστόν»*. **Κι αν ο Σταυρός είναι η δόξα του Ιησού, τότε και όποιος σταυρούται με τον Ιησούν, συνδοξάζεται** . Όλοι οι άγιοι κρατούσαν τον σταυρό. Και όλοι δοξάστηκαν. Δόξα μας λοιπόν είναι ο σταυρός του Χριστού.

Σήμερα, όπως σας είπα, **πολλοί δυστυχώς, αρνούνται τον σταυρόν, γιατί αρνούνται τον Χριστόν. Έτσι η ομολογία μας και το καύχημά μας για τον Σταυρό του Χριστού, μας βάζει χρονικά στην εποχή του Παύλου και των πρωτομαρτύρων. Έκφρασις αυτής της δόξης και της καυχήσεως είναι το σημείον του σταυρού σωστά**. Κάποιος προηγουμένως ήρθε εδώ και κοινώνησε, ένας κύριος, καρικατούρα σταυρού... Αγαπητοί μου, σωστά θα κάνομε τον σταυρό

μας, σωστά. Ακούσατε; Σωστά. Έγινε καρικατούρα. Και γίνεται έτσι, πάντα κάπου να περικρύψουμε ότι εκάναμε τον σταυρό μας. Έτσι λοιπόν **θα κάνουμε το σημείον του σταυρού ἐν παντί τόπῳ και χρόνῳ, μπροστά στα μάτια και των πιστών και των απίστων.**

Έτσι, ας κλείσομε με τα σημερινά αποστολικά λόγια, που είπε ο Παύλος δηλαδή:« ***Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*** *- Σε τίποτα, μη γένοιτο, σε τίποτα δεν θα καυχηθώ, παρά μόνον εις τον σταυρόν του Χριστού****, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ*** -δια του οποίου σε μένα ο κόσμος σταυρώθηκε και εγώ για τον κόσμο». Αμήν.

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_848.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)